

Tweede Kamer
29 544 Arbeidsmarktbeleid
nr. 241 Verslag van een algemeen overleg
Vastgesteld 30 maart 2010

De vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft op 17 maart 2010 overleg gevoerd met minister Donner van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over:

- **de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid d.d. 2 september 2009 houdende de kerngegevens maatschappelijke situatie 2008 (31 700-XV, nr. 74);**
- **de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid d.d. 7 september 2009 inzake de reactie op toezeggingen tijdens het algemeen overleg Arbeidsongeschiktheid van 1 juli 2009 (26 448, nr. 411);**
- **de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid d.d. 15 december 2009 met de toezeggingen gedaan tijdens het AO van 23 april 2008 inzake de positie van personen die minder dan 35% arbeidsongeschikt zijn verklaard (28 719, nr. 70);**
- **de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid d.d. 8 februari 2010 over de informatievoorziening rondom de Wajong vanaf 2010 (31 780, nr. 48);**
- **de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid d.d. 2 februari 2010 houdende de loondoorbetaling na 104 weken ziekte en de reactie aan de Stichting van de Arbeid naar aanleiding van specifieke casussen, voorgelegd door de Stichting van de Arbeid (29 544, nr. 226);**
- **de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid d.d. 8 maart 2010 met de reactie op de brief van 1 februari 2010 van de Steungroep ME en Arbeidsongeschiktheid (2010Z04162);**
- **de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid d.d. 22 februari 2010 inzake de werkhervattingsregeling gedeeltelijk arbeidsgeschikten (2010Z03587).**

Van het overleg brengt de commissie bijgaand stenografisch verslag uit.

[...]

De heer **Van Hijum** (CDA): Voorzitter. [...]

In het bijzonder kom ik te spreken over de positie van 35-minners. Bij de hervorming van de WAO was dat een belangrijke groep, waarvoor ook de sociale partners een belangrijke verantwoordelijkheid hebben willen nemen. Ik ben benieuwd naar de arbeidsparticipatie ook van die groep. Wij krijgen regelmatig rapportages van de **STAR (Stichting van de Arbeid)** over de arbeidsparticipatie van deze groep, waarin voorzichtige positieve ontwikkelingen waren te zien. Ik heb die rapportages al een tijd niet meer voorbij zien komen. Kan de minister hier iets over zeggen? Kan hij ingaan op de rol die allerlei initiatieven daarin spelen zoals poortwachtercentra? Wij hebben daarvoor een subsidieregeling uitgerold, maar hoe staat het daarmee? Zijn zij overal actief? Zorgen de initiatieven er nu ook voor dat het makkelijker wordt om mensen van werk naar werk te helpen en om de netwerken en ook de contacten tussen bedrijven in met name het middenkleinbedrijf te leggen?

[...]

Mevrouw **Vermeij** (PvdA): Voorzitter. [...]

De grote vragen inzake arbeidsongeschiktheid zijn nu niet aan de orde. Wij wachten op de evaluatie van de WIA (Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen), maar die komt pas eind dit jaar. Ook de toekomst van het hybride stelsel van de WGA (Werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten) is niet meer aan de orde. Wij hebben het nu over een serie brieven van andere aard. Er is een slepende briefwisseling met de **Stichting van de Arbeid** over de loondoorbetaling na 104 weken ziekte en werkhervatting. Recent kreeg ik antwoord van de **stichting** op de brief van de minister van februari. Er ligt nu weer een brief van 4 maart. Inmiddels gaat dit al drie jaar heen en weer met tussenposes van vaak een halfjaar. De

minister voelt niets voor een wettelijke regeling, waarop de stichting wijst, specifiek ten aanzien van de 35-minners. Ik dring er nogmaals bij de minister op aan om aandacht te besteden aan dit serieuze conflict. Werknemers komen in een zeer ongemakkelijke positie terecht en verzekeren is ook niet mogelijk. Kan hiervoor een constructie van de no-riskpolis van kracht zijn? We ontvangen elke keer met tussenposes van een halfjaar een brief. De **Stichting van de Arbeid** stelt niet voor niets in een slotzin dat zij dit nader wil toelichten. Het lijkt mij bij dit conflict tijd worden om aan de tafel te gaan zitten en om dit te bespreken in plaats van bij het volgend algemeen overleg over een halfjaar een antwoord van de minister voor te hebben liggen waarin staat dat hij er toch niets in ziet. Dit moet echt uit de wereld geholpen worden.

[...]

Minister **Donner**: Voorzitter. [...]

Met vele anderen vraagt de heer Van Hijum naar de situatie bij de werkhervatting van mensen die minder dan 35% arbeidsongeschikt zijn. Het laatste rapport daarover van de **STAR** is van 5 maart 2009, dus van een jaar geleden. Deze rapporten worden door werkgevers en werknemers gezamenlijk opgesteld. Mevrouw Van Gent komt met het beeld van een hoogleraar die zei: zelfs als je ze gratis aanbiedt, kun je ze niet kwijt. Dit wordt door werkgevers en werknemers gezamenlijk niet als zodanig erkend. Uit het rapport blijkt namelijk dat er een geleidelijke stijging van de inschakeling van deze groep arbeidsongeschikten heeft plaatsgevonden naar, voor zover gemeten, 62% in 2008. Een bijzonder punt van aandacht is de situatie van deze groep 35-minners als men in de WW terecht komt, omdat daarbij wel blijkt dat het moeilijker is om opnieuw werk voor ze te vinden. Maar dat betekent niet dat het onmogelijk is. Dat wat het totale beeld betreft. Het is een keuze die wij hebben gemaakt, en ik meen ook dat die terecht is gemaakt bij de invoering van de WIA. Die keuze komt erop neer dat de groep met «beperkte beperkingen» niet onder de arbeidsongeschiktheidsregeling moet worden gebracht. Deze keuze is gemaakt in het licht van het gegeven dat juist door deze groep het aantal mensen in de WAO zo groeide. In een afspraak met werkgevers en werknemers is toen geconstateerd dat deze groep niet onder de WIA valt en de verantwoordelijkheid is van de sociale partners onderling. Deze rapporten zijn daar het resultaat van. Met het oog op deze rapporten lijkt het mij niet uitgesloten dat de **STAR** binnenkort weer een rapport zal opstellen. Van ambtelijke zijde wordt mij ingefluisterd dat dit inderdaad zo is.

Dat brengt mij op de specifieke discussie die erover is gevoerd. Sommigen zeggen daarvan dat zij al jaren voortloopt. Ik weet niet of het helemaal terecht is om dat te zeggen. Ik heb met de **STAR** een briefwisseling over de vraag of het wenselijk is om aan deze groep een no-riskverzekering te geven in de fase voordat er een WIA-beoordeling heeft plaatsgevonden. Na de WIA-beoordeling is er een no-riskbepaling, die indertijd per amendement in de wet is opgenomen. Op dat punt zit ik vrij fundamenteel in de discussie. De loondoorbetaling is een van de belangrijkste sleutels geweest om de problematiek van de WAO terug te dringen. Nog steeds kunnen wij blij zijn dat wij die problematiek tijdig hebben opgelost. Wij moeten dat nu niet teruggedraaien door steeds weer voor iedere groep een no-riskverzekering in te voeren. De lijst van groepen waarvoor wij dat hebben gedaan is al vrij lang. Met de detacheringstoolkit, waarover ook is gesproken, is een adequate oplossing gevonden voor de problematiek bij het elders tewerkstellen van mensen voordat de WIA-beoordeling plaatsvindt.

Ik kom nog even terug op de discussie over de loondoorbetaling na 104 weken. Mevrouw Vermeij vraagt: zou je niet eens met ze gaan praten? Daarover is met de **STAR** al een afspraak gemaakt. Eind deze maand zal ik met de **STAR** over dit discussiepunt overleggen, maar dat betekent niet dat mijn uitgangspunt hiervoor ook voorwerp is van onderhandeling, omdat het daarbij gaat om een veel wezenlijker vraag: willen wij de problematiek van de WAO terug of willen wij die niet terug? Als wij dat niet willen, dan moeten wij de elementen die daarbij een rol spelen niet iedere keer weer aan de orde stellen.

Mevrouw **Vermeij** (PvdA): De minister maakt het nu iets groter dan het is. Ik kan mij voorstellen dat je daarover principieel van mening kunt verschillen, maar het gaat hierbij natuurlijk om een kleine, specifieke groep die na ziekte het werk weer heeft hervat en daarna weer ziek wordt. Ik roep de minister op om te overwegen om naar oplossing vier over te stappen. Dit lijkt op een patstelling. Het gaat ons er niet om een nieuwe WAO-discussie te beginnen, maar wij hebben het hierbij over een kleine groep.

Minister **Donner**: Dat is het probleem; het gebeurt altijd met kleine stapjes, totdat je op een gegeven moment constateert dat je weer over de drempel heen bent gekomen waardoor je het niet meer kunt indammen. Ik denk dat dit een vrij gevaarlijk element is, maar zoals gezegd zal ik overleggen met de **STAR** om te bekijken op welke wijze daarvoor een oplossing kan worden gevonden. Ik zal daarbij ook de opmerkingen van mevrouw Ortega meenemen.

Mevrouw **Vermeij** (PvdA): Wij stellen het op prijs om daarvan weer een verslag te krijgen, met de uitkomsten van dat gesprek. Dit is namelijk iets wat jaren blijft slepen. Volgens mij vindt iedereen dat dit een keertje opgeruimd moet worden.

De **voorzitter**: Kunnen wij dat verslag krijgen?

Minister **Donner**: Als er iets te verslaan is, wel. Ik vermoed dat het eerste gesprek ertoe leidt dat er vervolgens nog eens naar een aantal punten wordt gekeken. Dat is niet iets waarover ik onmiddellijk een brief aan de Kamer ga schrijven. Als er een uitkomst is, dan zal ik, of anders mijn opvolger, de Kamer inlichten.

[...]

Mevrouw **Ortega-Martijn** (ChristenUnie): Voorzitter. [...]

Ik ben blij dat de minister de loondoorbetalingsverplichting betreft in zijn gesprek met de **Stichting van de Arbeid**.

[...]

De **voorzitter**: Als het gesprek met de **Stichting van de Arbeid** over loondoorbetaling dat eind deze maand plaatsvindt, iets oplevert, dan wordt dat gemeld.

Minister **Donner**: Als wij tot een oplossing komen, wordt de Kamer geïnformeerd.

[...]